

Sygn. akt III C 1024/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, Wydział III Cywilny,

w składzie: Przewodniczący – SSR Magdalena Głogowska,

Protokolant: Patrycja Frątczak,

po rozpoznaniu w dniu 08 lutego 2016 r. w Szczecinie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej

z siedzibą w W.

przeciwko R. K.

o zapłatę,

I. zasądza od pozwanego R. K. na rzecz powódki (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 13.531,44 zł (trzynastu tysięcy pięciuset trzydziestu jeden złotych i czterdziestu czterech groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego liczonymi od kwoty 13.420,39 zł (trzynastu tysięcy czterystu dwudziestu złotych i trzydziestu dziewięciu groszy) od dnia 17 marca 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego R. K. na rzecz powódki (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2.604 zł (dwóch tysięcy sześciuset czterech złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 1024/15

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu zwykłym

W dniu 17 marca 2015 r. powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym domagała się zasądzenia od pozwanego R. K. kwoty 13 531,44 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 13 420,39 zł od dnia 17 marca 2015 r. oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu, powódka wskazała, iż dochodzona kwota wynika z zawartej z pozwanym umowy kredytu gotówkowego dla bankowości prywatnej numer (...) z dnia 18 września 2009 r. Powódka podała, iż na kwotę jakiej domaga się od pozwanego składa się kwota 13 420,39 zł tytułem należności głównej oraz kwota 111,05 zł tytułem odsetek naliczonych do dnia 16 marca 2015r.

Nakazem zapłaty z dnia 26 marca 2015 r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględniono w całości żądanie pozwu.

W dniu 21 kwietnia 2015 r. pozwany R. K. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżając go w całości, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż twierdzenia zawarte w treści pozwu nasuwają istotne wątpliwości, w szczególności

sposób sformułowania przez powódkę żądania uniemożliwia mu odniesienie się co do jego zasadności, gdyż sugeruje iż umowa kredytu została zawarta wraz z innymi osobami. W ocenie pozwanego, powyższe nie pozwala mu na zidentyfikowanie umowy kredytu, z której wynika zobowiązanie dochodzone niniejszym pozwem przez powódkę, a dopiero po otrzymaniu dokumentów załączonych do pozwu będzie w stanie ustosunkować się do żądania pozwu.

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2015 r. przekazano sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany R. K. zawarł w dniu 18 września 2009 r. z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytu gotówkowego (...) numer (...). Na podstawie powyższej umowy powódka udzieliła pozwanemu kredytu gotówkowego na cele konsumpcyjne w kwocie 155 000 zł na okres do dnia 25 września 2014 r. W § 8 przedmiotowej umowy ustalono, iż kredyt spłacany będzie w 60 miesięcznych ratach. Zgodnie z § 12 umowy kwoty niezapłaconych w całości lub w części rat kredytu – w terminach określonych w planie spłaty – stają się następnego dnia po upływie tych terminów zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. Zgodnie z § 12 ust. 2 umowy za każdy dzień utrzymywania się zadłużenia przeterminowanego i wymagalnego, od kwot tego zadłużenia (...) S.A. nalicza i pobiera odsetki według zmiennej stopy procentowej, obowiązującej w okresie utrzymywania się zaległości w spłacie kredytu.

Dowód: umowa kredytu k. 47-51, harmonogram spłat kredytu k. 52-53

Pismem z dnia 9 października 2014 r. w związku z zaległością w spłacie rat wynikających z umowy kredytu, powódka wezwała pozwanego R. K. do spłaty zadłużenia, które na dzień 8 października 2014 r. wynosiło 14 229,73 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 54

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg bankowych powódki zadłużenie pozwanego wynikające z umowy kredytu gotówkowego numer (...), według stanu na dzień 16 marca 2015 r. wyniosło 13 531,44 zł, na które składały się kwota 13 420,39 zł tytułem należności głównej oraz kwota 111,05 zł tytułem odsetek naliczonych do dnia 16 marca 2015 r.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k. 47-51

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Powódka swe roszczenia wywodziła z umowy kredytu gotówkowego zawartej z pozwanym w dniu 18 września 2009 r. Powództwo swoją podstawę prawną znalazło w dyspozycji wynikającej z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe, zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W celu wykazania istnienia między stronami stosunku prawnego w postaci umowy kredytu, powódka przedłożyła zawartą z R. K. umowę z dnia 18 września 2009 r. wraz z harmonogramem spłat, z treści których wynika, iż powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. udzieliła pozwanemu R. K. kredytu gotówkowego na cele konsumpcyjne w kwocie 155 000 zł na okres do dnia 25 września 2014 r. Zgodnie z kolei z wyciągiem z ksiąg bankowych powódki z dnia 16 marca 2015 r. pozwanego, według stanu na dzień wystawienia wyciągu, obciążało wymagalne zadłużenie z tytułu powyższej umowy, na którą składały się kwota 13 420,39 zł należności głównej oraz kwota 111,05 zł odsetek naliczonych do dnia 16 marca 2015 r. od kwoty niespłaconej należności głównej.

Mając na uwadze powyższe należało przyjąć, iż powódka wykazała swoje roszczenia, tak co do zasady, jak i wysokości. Zgodnie z art. 6 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego

wywodzi skutki prawne, pozwany w celu zwolnienia się z obowiązku świadczenia na rzecz powódki winien był wykazać, iż dokonał w terminie spłaty całości kredytu wynikającego z umowy z dnia 18 września 2009 r. R. K. nie przedstawił żadnych dowodów na powyższą okoliczność. Podnieść także należy, iż pozwany co zasady nie kwestionował faktu zawarcia z powódką umowy kredytu, ani obciążającego go z tego tytułu zadłużenia. W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wskazał jedynie, iż na tym etapie postępowania nie jest w stanie zidentyfikować umowy kredytu, z której wynika zobowiązanie, a ustosunkować się do treści pozwu będzie mógł po doręczeniu mu załączonych do pozwu dokumentów. Po otrzymaniu odpisów załączników do pozwu, w tym odpisu umowy kredytu z dnia 18 września 2009 r. pozwany nie odniósł się do jej treści, jak również nie stawiał się na żaden z wyznaczonych terminów rozpraw.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie, w istocie bezspornych, dokumentów przedłożonych przez stronę powodową. W tym stanie rzeczy w punkcie I wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 13 531,44 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od kwoty 13 420,39 zł od dnia 17 marca 2015 r. do dnia zapłaty. O roszczeniu odsetkowym orzeczono zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. zasądzając odsetki przewidziane w umowie z dnia 18 września 2009 r. od dnia następującego po dniu, do którego powódka skapitalizowała odsetki naliczone od kwoty niespłaconej należności głównej.

W treści pozwu oraz piśmie z dnia 23 lipca 2015 r. pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z regułami ogólnymi obowiązującymi w postępowaniu cywilnym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 k.p.c.). Stosownie do treści art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Koszty postępowania poniesione przez powódkę, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu określonej w art. 98 § 1 k.p.c., obciążają pozwanego jako przegrywającego proces.

W świetle art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony, zaś przepis ten z mocy art. 99 k.p.c. stosuje się do kosztów procesu poniesionych przez strony reprezentowane – tak jak w niniejszej sprawie – przez radcę prawnego. Przepis art. 98 § 1 k.p.c. kreuje zasadę kosztów niezbędnych i celowych, zobowiązującą stronę przegrywającą do zwrotu przeciwnikowi procesowemu tych poniesionych faktycznie kosztów procesu, jakie były niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Podstawę prawną, w oparciu o którą określono wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego stronę pozwaną stanowiły uregulowania zawarte w § 2 ust. 2 i § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Pierwszy z ww. przepisów przewiduje, że podstawę zasądzenia opłaty za czynności radców prawnych z tytułu zastępstwa prawnego stanowią stawki minimalne, o których mowa w rozdziałach 3 - 4. Natomiast drugi z wymienionych przepisów stanowi, iż stawką minimalną przy wartości przedmiotu sprawy w granicach od 10 001 zł do 50 000 złotych jest kwota 2 400 złotych. Taką też wysokość kosztów zastępstwa procesowego uwzględniono przy rozstrzyganiu o kosztach postępowania, gdyż wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie, a także rodzaj sprawy, stopień jej złożoności i niezbędny nakład pracy pełnomocnika powódki nie uzasadniają przyznania wyższego wynagrodzenia. Jednocześnie należało zasądzić kwotę 34 zł z tytułu opłat skarbowych od pełnomocnictw udzielonych w niniejszej sprawie oraz kwotę 170 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu.

Z powyższych względów zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2 604 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w pkt II sentencji niniejszego wyroku.

Sygn. akt III C 1024/15

ZARZĄDZENIE

1. odnotować zwrot akt z uzasadnieniem,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem o apelacji doręczyć pozwanemu,
3. przedłożyć Przewodniczącej Wydziału w razie wpływu środka odwoławczego ze (...), a s. ref. w razie braku odwołania za m-c ze (...),

02.03.2016 r. M. G.